

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 13Co/1008/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412213058  
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2016  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6412213058.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudcov JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a JUDr. Amy Odalošovej, v právnej veci navrhovateľa: Pohotovosť, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. splnomocnenou advokátskou kanceláriou: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/120/2012-119 zo dňa 11. 05. 2015, takto

### rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.  
Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva

### odôvodnenie:

1.Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol, ďalej zamietol návrh navrhovateľa na začatie konania o zaplatenie 175 € titulom náhrady škody a o zaplatenie 165,96 € titulom nemajetkovej ujmy; o trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 142 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

2.V odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že návrhom doručeným okresnému súdu dňa 27. 09. 2012 si navrhovateľ uplatnil voči odporcovi právo na zaplatenie sumy 175 € titulom náhrady škody a sumy 165,96 € titulom nemajetkovej ujmy, čo odôvodnil tým, že v pozícii oprávneného navrhoval vykonanie exekúcie pred zvoleným súdnym exekútorom pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 6340113 zo dňa 17. 05. 2005 dlžníčkou Z. A., pričom po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci spisovú značku Ex 415/2006. Súdny exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom okresnému súdu a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že navrhovateľ v žalobe uviedol, že exekučný súd napriek tomu, že ním prejednávajúca vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu veci, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Navrhovateľ pri tom (podľa jeho tvrdenia v žalobe) vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučnom konaní. Nárok uplatnený v žalobe si teda uplatnil z dôvodu nesprávneho úradného postupu okresného súdu tvrdiac, že majetková škoda a nemajetková ujma mu vznikli tým, že Okresný súd Žiar nad Hronom nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote.

3. Okresný súd v odôvodnení odvolaní napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že nesprávnym úradným postupom je porušenie povinností súdu pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä ich nesprávne vykonanie alebo ich vykonanie bez splnenia zákonných podmienok. Nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Aj nevydanie rozhodnutia je nesprávnym úradným postupom. Okresný súd zdôraznil, že štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci iba pri splnení troch podmienok, ktoré musia byť splnené súčasne: 1/ nesprávny úradný postup, 2/ vznik škody, 3/ príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

4. Okresný súd v odôvodnení odvolaní napadnutého rozsudku ďalej konštatoval, že z exekučného spisu 15Er/293/2006 zistil, že dňa 15. 02. 2006 bola Okresnému súdu Žiar nad Hronom doručená žiadosť súdneho exekútora Mgr. Jozefa Ďuricu o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného - navrhovateľa proti povinnej Z. A.. Okresný súd Žiar nad Hronom vydal dňa 21. 02. 2006 súdnemu exekútorovi Mgr. Jozefovi Ďuricovi poverenie na vykonanie exekúcie. Oprávnený doručil dňa 02. 11. 2009 okresnému súdu návrh na zmenu súdneho exekútora. Okresný súd výzvou zo dňa 27. 11. 2009 vyzval súdneho exekútora Mgr. Jozefa Ďuricu na predloženie exekučného spisu Ex 415/06 a vyčíslenie trov exekúcie. Uznesením zo dňa 09. 02. 2010 okresný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaní napadnutého rozsudku uviedol, že exekučný súd síce nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v 30 - dňovej lehote, ale v zmysle názoru Ústavného súdu SR uvedeného napr. v náleze sp. zn. IV ÚS 471/2012-75 zo dňa 07. 05. 2013, porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov nemožno vyvodzovať len zo skutočnosti, že súd nepostupoval v zákonom ustanovených lehotách, pričom ich nedodržanie automaticky neznamená porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, pretože sú rozhodujúce všetky konkrétne okolnosti každej prejednávanej veci. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaní napadnutého rozsudku uviedol, že Ústavný súd SR pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR definoval ako pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na v zákone ustanovené lehoty na vykonanie toho - ktorého úkonu. Okresný súd v odôvodnení odvolaní napadnutého rozsudku ďalej konštatoval, že všeobecným predpokladom na zmenu súdneho exekútora je žiadosť oprávneného na zmenu súdneho exekútora spolu s uvedením mena a sídla súdneho exekútora, ktorým oprávnený žiada nahradiť pôvodného súdneho exekútora. Z pripojeného exekučného spisu exekučný súd zistil, že návrh na zmenu súdneho exekútora bol doručený exekučnému súdu dňa 02. 11. 2009, pričom exekučný súd vyzval pôvodného súdneho exekútora na predloženie exekučného spisu Ex 415/2006 a vyčíslenie trov exekúcie. Následne okresný súd ako súd exekučný zistil, že sú dané dôvody na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú, pretože existujú dôvody pre ktoré nemožno exekúciu vykonať a zároveň konštatoval, že o návrhu na zmenu súdneho exekútora nerozhodol, pretože ak dôjde k vyhláseniu exekúcie za neprípustnú a k následnému zastaveniu exekučného konania, rozhodnutie o zmene súdneho exekútora je nadbytočné a neúčelné. Z uvedených dôvodov mal okresný súd za to, že exekučný súd konal o návrhu na zmenu súdneho exekútora bez zbytočných prietáhov a nemožno mu v uvedenej súvislosti vytknúť nesprávny úradný postup. Navrhovateľ ako oprávnený podával v tom čase hromadné návrhy na zmenu súdnych exekútorov a keďže v rovnakom čase zaťažil súd väčším počtom podaní, musel rátať s určitým administratívno-technickým zdržaním. Dĺžka exekučného konania od podania návrhu na zmenu súdneho exekútora do vyhlásenia exekúcie za neprípustnú a jej následného zastavenia, vzhľadom na tú skutočnosť, že bolo potrebné posúdiť zákonnosť vedenej exekúcie nie je podľa okresného súdu takej povahy, aby bolo možné v danej veci vysloviť záver o porušení práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Vzhľadom k tomu, že okresný súd nemal preukázaný nesprávny úradný postup (existenciu prietáhov v konaní) ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

5. Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa v podaní zo dňa 23. 04. 2015 navrhovateľ odvolal a v odvolaní uviedol, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca, súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav veci, súd prvého stupňa nevykonal navrhované dôkazy, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

6. Uvedené odvolacie námietky potom navrhovateľ v odvolaní konkretizoval, pričom okresnému súdu vytkol, že prejednal vec v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa § 101 ods. 2 OSP s odôvodnením, že navrhovateľ sa bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil, napriek tomu, že navrhovateľ riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Okresný súd preto nemohol podľa navrhovateľa postupovať podľa ust. § 101 ods. 2 OSP a vec prejednať v neprítomnosti navrhovateľa a ak tak spravil, odňal navrhovateľovi právo konať pred súdom. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku navrhovateľa, že v konaní rozhodoval vylúčený sudca, navrhovateľ v odvolaní uviedol, že uskutočnil podanie obsiahnuté v texte žaloby, v ktorom upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, podľa navrhovateľa nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak podľa navrhovateľa preto, že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Konečné meritórne rozhodnutie vo veci súdom neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu navrhovateľa na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP, proti ktorému legálne pripustil odvolanie, na základe čoho nastal stav, že v čase podania odvolania proti rozhodnutiu o zamietnutí žaloby nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, čo podľa názoru navrhovateľa znamená, že meritórne rozhodnutie súdu je predčasné.

7. K uplatnenej škode navrhovateľ v odvolaní uviedol, že okresný súd sa v odôvodnení rozhodnutia zaoberal len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu, pričom ju opisuje ako škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s konaním dlžníka (povinného), odignoroval však všetky tvrdenia navrhovateľa o majetkovej škode, ktorá mu vznikla z titulu udržiavania a správy informačného systému a z titulu výdajov na administratívne spracovanie textov urgencií, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií a na poštovné a telekomunikačné výdaje (urgovanie a kontrola stavu konania na exekučnom súde), preto je v tejto časti podľa názoru navrhovateľa rozhodnutie okresného súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôkazov a je potrebné ho ako arbitrárne zrušiť. V uvedenej súvislosti navrhovateľ v odvolaní okresnému súdu vytkol nedostatočné odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku, pričom zdôraznil, že odôvodnenie rozhodnutia je korelátom práva účastníka konania prednášať návrhy a argumenty, aby na ne dostal odpoveď. Je zároveň zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny a predpokladom toho, aby strany mohli účinne uplatňovať právo na opravné prostriedky.

8. Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu nie je podľa názoru navrhovateľa zrejmé akou úvahou dospel okresný súd k presvedčeniu o tom, že navrhovateľovi škoda nevznikla. Rovnako sa to týka chýbajúcich dôvodov pri nemajetkovej ujme. Okresný súd bol podľa názoru navrhovateľa vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení nekoherentný t. j. jeho argumenty nepodporili príslušný záver, na základe ktorého návrh navrhovateľa zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil rovnakými dôvodmi ako v iných rozhodnutiach, v ktorých vystupuje navrhovateľ a odporca, avšak v ktorých bol rozdielny skutkový dej a teda aj rozdielny skutkový základ.

9. Navrhovateľ uviedol, že nesúhlasí ani s tým, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník (povinný), pretože ak by došlo k rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej lehote, náklady na správu pohľadávky by prešli na súdneho exekútora a boli by časom pretransformované do podoby trov exekúcie. Dlžník však nemôže byť podľa navrhovateľa zaťažený plnením náhrady nákladov tam, kde tieto vznikli nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, pretože za tieto náklady dlžník nemôže niesť zodpovednosť.

10. V závere odvolania navrhovateľ uviedol, že okresný súd vo svojom rozhodnutí nevysvetlil prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného článkom 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky ako aj práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na rozhodnutie v zákonom stanovenom čase, keď sám zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote a pre túto nečinnosť a nesprávny úradný postup nenašiel žiadne objektívne udržateľné ospravedlňujúce dôvody. Podľa názoru navrhovateľa rozhodnutie okresného súdu je vnútorne rozporné a to z toho dôvodu, že okresný súd napriek tomu, že zistil porušenie

práva, nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy navrhovateľovi a preto takéto rozhodnutie založené na skutkovej a právnej chybe nie je v právnom štáte udržateľné. Uviedol, že okresný súd v súvislosti s majetkovou ujmou analyzoval okolnosti, ktoré s vecou vôbec nesúvisia a tieto okolnosti vydal za odôvodnenie svojho rozhodnutia. S takýmto odôvodnením však nemožno súhlasiť. Práva navrhovateľa boli porušené prekročením zákonom stanovenej lehoty a tento fakt podľa navrhovateľa vyplýva z vykonaného dokazovania, preto sú irelevantné úvahy súdu o tom, aké spôsoby judikovania pohľadávky si navrhovateľ zvolil, navyše, keď podľa práva sú súdne rozhodnutia všeobecných súdov rovnocenné s rozhodnutiami rozhodcovských súdov.

11. Na základe uvedených skutočností navrhovateľ v odvolaní navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu sp. zn. 5C/120/2012 zo dňa 11. 03. 2015 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

12. Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 zák. č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej v texte CSP), bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

13. Z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd na svoj procesný postup aplikoval príslušné procesné ustanovenia v zmysle zák. č. 99/1963 Z. z., Občiansky súdny poriadok, t. j. postupoval podľa právnej úpravy platnej a účinnej do 30. 06. 2016. Dňa 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok, kde sa v Piatej časti označenej ako Spoločné, prechodné a záverečné ustanovenia uvádza, že: „ Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované“.

14. Po preskúmaní správnosti záverov okresného súdu z hľadiska odvolacích námietok navrhovateľa odvolací súd uvádza, že odvolacie dôvody uvedené navrhovateľom v odvolaní nekorešponujú s odôvodnením odvolaním napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ navrhovateľ okresnému súdu vytyka, že okresný súd mu svojim postupom odňal možnosť konať pred súdom, keď prejednal vec v jeho neprítomnosti a v neprítomnosti jeho právneho zástupcu, napriek tomu, že navrhovateľ riadne a včas požiadal o odročenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil listiny spojené s označenými dôvodmi, odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu zistil, že toto tvrdenie navrhovateľa uvedené v odvolaní nezodpovedá skutočnosti, pretože z obsahu spisu vyplýva, že v návrhu na zrušenie nariadeného pojednávania navrhovateľ ako dôvod na zrušenie nariadeného pojednávania uviedol, že podal sťažnosť na Ústavný súd SR týkajúcu porušenia jeho práva na zákonného sudcu a nestranný súd, keďže nesúhlasí s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým Krajský súd v Banskej Bystrici nevylúčil všetkých sudcov Okresného súdu Žiar nad Hronom z pojednávania a rozhodovania predmetnej právnej veci; žiadne iné dôvody na zrušenie nariadeného pojednávania navrhovateľ v návrhu na zrušenie nariadeného pojednávania neuviedol, preto okresný súd správne - z tých istých dôvodov z akých samostatným uznesením zamietol návrh na prerušenie konania, nepristúpil ani k zrušeniu nariadeného pojednávania. Navrhovateľ v odvolaní ďalej tvrdil, že vo veci konal a rozhodol vylúčený sudca, napriek tomu, že uskutočnil podanie obsiahnuté v texte žaloby, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. K uvedenej argumentácii navrhovateľa odvolací súd uvádza, že uznesením č. k. 23NcC/252/2012 zo dňa 11. 10. 2012 rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici o námietke zaujatosti vznesenej navrhovateľom tak, že z prejednania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 5C/120/2012 vylúčil JUDr. Milenu Fegyessovú; ostatných sudcov Okresného súdu Žiar nad Hronom, vykonávajúcich v tom čase funkciu sudcu na Okresnom súde Žiar nad Hronom, Krajský súd ako súd nadriadený z prejednávania a rozhodovania danej veci nevylúčil. Okresný súd Žiar nad Hronom uvedenú skutočnosť rešpektoval, keď bola vec sp. zn. 5C/120/2012 pridelená náhodným výberom spomedzi ostatných nevylúčených sudcov sudkyňi JUDr. Jarmile Kasanovej. Odvolacia námietka navrhovateľa, obsahom ktorej je tvrdenie navrhovateľa, že mu okresný súd odňal možnosť konať pred súdom je teda rovnako ako odvolacia námietka navrhovateľa, že vo veci konal a rozhodoval nezákonný sudca, neopodstatnená.

15. Po preskúmaní veci z hľadiska odvolacích námietok navrhovateľa odvolací súd uvádza, že navrhovateľ v dôvodoch odvolania neuviedol žiadne odvolacie námietky súvisiace s konkrétnymi

dôvodmi odvolaním napadnutého rozhodnutia okresného súdu, ktorými by vyvrátil správnosť záverov okresného súdu. Podľa ust. § 379 a § 380 CSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný. Nemôže nad rámec odvolacích dôvodov odvolateľa preskúmať odvolaním napadnuté rozhodnutie okresného súdu. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku vysvetlil, prečo dospel k záveru, že navrhovateľom uplatnený nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy nie je preukázaný. Napriek tomu navrhovateľ v rozpore s obsahom odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu v odvolaní uvádza, že okresný súd nevykonal dostatočné oboznámenie sa s obsahom predloženého znaleckého posudku, z ktorého vyplýva aké náklady boli zo strany navrhovateľa vynaložené v súvislosti s vedením a správou pohľadávky. S uvedeným tvrdením navrhovateľa nie je možné sa stotožniť, pretože z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku jasne vyplýva, prečo okresný súd žalobu zamietol. Konštatoval, že nemal preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu, na základe čoho dospel k záveru, že nebol preukázaný už prvý predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu - navrhovateľom tvrdený nesprávny úradný postup, preto existenciu ďalších predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu ani výšku škody neskúmal berúc do úvahy fakt, že zákon vyžaduje kumulatívne splnenie všetkých predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu. Navrhovateľ v odvolaní vo vzťahu k uvedeným záverom okresného súdu neuviedol žiadne relevantné odvolacie námietky, z ktorých by bolo zrejmé v čom je podľa jeho názoru rozhodnutie okresného súdu nesprávne. Naopak v rozpore s dôvodmi rozhodnutia okresného súdu okresnému súdu vytkol, že skúmal škodu len čiastočne a nezaoberal sa výškou škody v celom uplatnenom rozsahu. Takáto odvolacia námietka navrhovateľa nekorešponduje s obsahom odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu. Rovnako neobstojí ani odvolacia námietka navrhovateľa o tom, že okresný súd nesprávne ustálil, že náklady na správu pohľadávky zapríčinil dlžník (povinný) s tým, že ak by došlo k rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej lehote, náklady na správu pohľadávky by prešli na súdneho exekútora a časom by boli pretransformované do trov exekúcie, pretože a) okresný súd neprijal záver, že náklady na správu pohľadávky by mal znášať dlžník (povinný) a b) exekučný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a následne ju, čo znamená, že náklady na správu pohľadávky nemohli prejsť na súdneho exekútora a logicky nemohli byť ani pretransformované do trov exekúcie. Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne. Navrhovateľ právne relevantným spôsobom nepreukázal vznik zodpovednosti odporcu za škodu a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov. Okresný súd vychádzajúc z tvrdení navrhovateľa obsiahnutých v žalobe zistil skutkový stav veci, pričom pri posúdení uplatneného nároku navrhovateľa vychádzal aj z príslušného exekučného spisu, ktorý s danou vecou súvisí. Na základe vykonaných dôkazov dospel okresný súd k záverom, ktorých správnosť navrhovateľ v odvolaní žiadnym spôsobom nespochybnil.

16. Na základe uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne, preto ho ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil konštatujúc, že pokiaľ navrhovateľ okresnému súdu v odvolaní vytkol, že nerozhodol o návrhu navrhovateľa na prerušenie konania samostatným rozhodnutím, pričom dal odvolaciemu súdu do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/174/2014, odvolací súd uvádza, že v tomto prípade okresný súd neodignoroval návrh navrhovateľa na prerušenie konania, tak ako to vyplýva z predmetného rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, rozhodol o ňom (keďže ho nepovažoval za dôvodný, čo v odôvodnení rozhodnutia riadne vysvetlil) v rovnakom rozhodnutí ako o návrhu vo veci samej. Pokiaľ sa odporca s takýmto rozhodnutím okresného súdu nestotožnil (so zamietnutím návrhu na prerušenie konania) mal možnosť proti nemu právne relevantnými argumentami (čo do dôvodov zamietnutia návrhu na prerušenie konania) namietať, t. j. v odvolaní uviesť z akého dôvodu so zamietnutím návrhu na prerušenie konania aj vo vecnej rovine nesúhlasí. Odvolací súd by sa s odvolacími námietkami navrhovateľa voči zamietnutiu návrhu na prerušenie konania (týkajúcimi sa samotných dôvodov zamietnutia návrhu) zaoberal a následne by posúdil, či rozhodnutie okresného súdu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania malo alebo nemalo vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Keďže tak navrhovateľ nepostupoval, odvolací súd vyhodnotil aj uvedenú odvolaciu námietku ako neopodstatnenú a účelovú.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v nadväznosti na ust. § 262 ods. 1 OSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, pretože v odvolacom konaní úspešnému odporcovi žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

18. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy ( § 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).